

POSTANOWIENIE

3 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 lipca 2026 r. w Warszawie
zażalenia J.C.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie
z 13 listopada 2025 r., II Cz 451/23 (II WSC 75/25),
w sprawie ze skargi J.C. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 9 października 2023 r. sygn. akt II CZ 451/23
wydanego w sprawie J.C.
przeciwko Gminie Miejskiej K.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

- 1. oddała zażalenie,**
- 2. nie obciąża skarżącego kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 13 listopada 2025 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił skargę powoda J.C. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 9 października 2023 r., w sprawie przeciwko Gminie Miejskiej K. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Sąd wskazał, że skarga dotyczy postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z 9 października 2023 r., w którym sąd odrzucił zażalenie powoda na

postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z 21 lutego 2023 r. w którym oddalono wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie postanowienia z 22 października 2022 r. i uzasadnienie wyroku z 22 października 2022 r. oraz doręczenie odpisu postanowienia i odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz odrzucił wniosek powoda o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z 22 października 2022 r. i uzasadnienie wyroku z 22 października 2022 r. oraz doręczenie odpisu postanowienia i odpisu wyroku z uzasadnieniem. Sąd podkreślił, że orzeczenie to nie zawiera się w katalogu rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu w trybie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem.

2. Zażalenie na postanowienie wniósł powód, który zarzucił naruszenie art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c. i art. 361 k.c. w zw. z art. 424¹² k.p.c., art. 398²¹ k.p.c., art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje od postanowienia, w sytuacji, gdy postanowienie jest orzeczeniem, a skarga od niego przysługuje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Zgodnie z art. 424¹ § 1 i § 2 k.p.c można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze innych środków prawnych przysługujących stronie na podstawie kodeksu nie było i nie jest możliwe.

4. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że nie jest dopuszczalna skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem wniesiona od postanowienia o charakterze procesowym. Przesądza o tym zwłaszcza okoliczność, że jedną z przesłanek dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności prawem prawomocnego orzeczenia jest wyrządzenie szkody, rozumianej w doktrynie i orzecznictwie jako rzeczywista strata majątkowa. Oznacza to, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a powstaniem szkody musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c. Brak związku przyczynowego skutkuje niemożnością uznania, że szkoda została wyrządzona przez wydanie zaskarżonego orzeczenia i sprawia, że skarga

jest niedopuszczalna. Szkoda musi zatem być spowodowana przez wydanie orzeczenia, a więc powinna zostać realnie poniesiona nie później niż w chwili wydania orzeczenia (zob. postanowienie SN z 15 października 2015 r., III CNP 19/15). Brak tego typu zależności między relacją materialnoprawną łączącą strony w postępowaniu a rozstrzygnięciem sądu o charakterze ściśle procesowym.

5. Mając powyższe na względzie, w zaskarżonym postanowieniu Sąd Okręgowy w Krakowie trafnie przyjął, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, skoro dotyczy orzeczenia, w którym sąd odrzucił zażalenie powoda na postanowienie, w którym oddalono wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie. Takie rozstrzygnięcie sądu ma charakter ściśle procesowy.

6. Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie i na podstawie art. 102 k.p.c. orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego.

(Ł.W.)

[a.ł]